

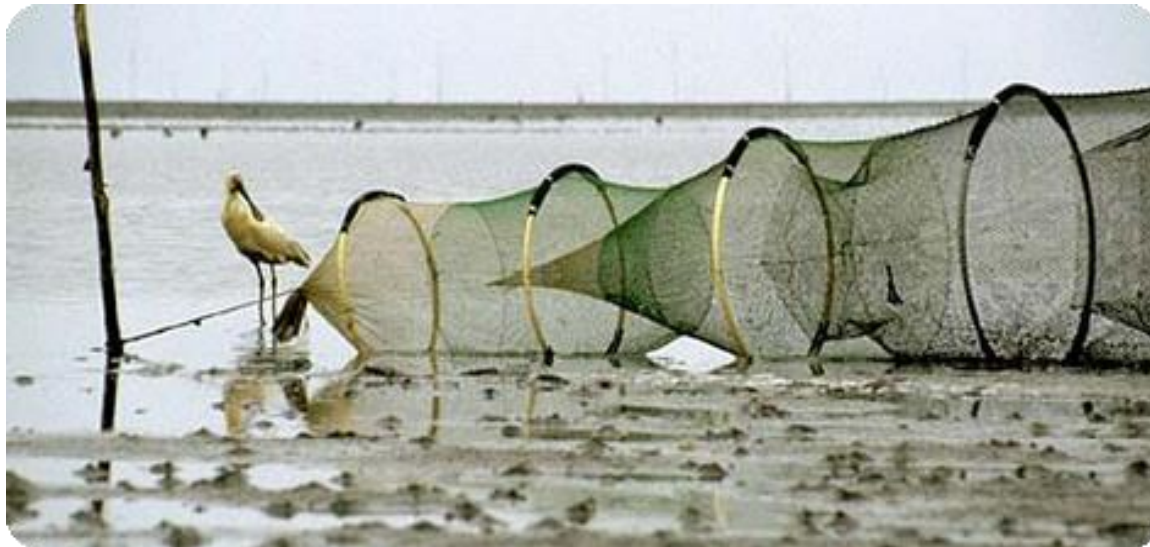
Fuikvisserij

Een fuik is een langwerpig, taps toelopend, rondgebreed net met een wijde opening en meerdere 'kelen': versmallingen met daarin een netwerk dat het terugzwemmen van de vis belemmert. Een fuik met maar één keel wordt een korf genoemd. Fuiken worden in getijdenwateren vooral ingezet voor de vangst van paling. De fuiken worden dan opgesteld in de geulen en wel zo dat de vis die met de ebstroom mee zwemt er in terecht komt. Bovendien worden vaak staande netten opgesteld die de vis naar de opening van de fuik geleiden.

De vis die in een fuik is gezwommen vormt een aantrekkelijke buit voor een zeehond. Eenmaal in de fuik kan de zeehond er niet meer uit en verdrinkt hij. In Nederland zijn sinds 1994 alle fuiken in de getijdenwateren verplicht uitgerust met een keerwant, waardoor zeehonden er niet meer in kunnen verdrinken. Dit keerwant is een grootmazig net in de 'keel' van de fuik, waar de paling wel door heen kan, maar een zeehond niet. Toch verdrinken er in 2000 nog altijd zeehonden in fuiken die niet zijn uitgerust met het verplichte keerwant.

Fuik

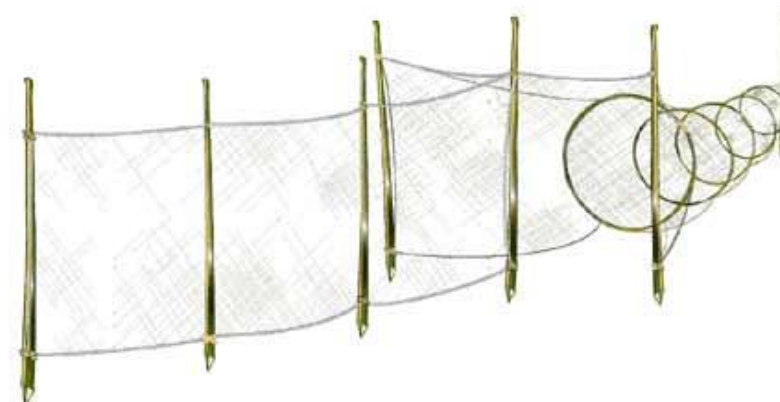
De fuik wordt ook wel staande fuik genoemd, bestaat uit een om hoepels of raamwerk gespannen net, voorzien van één of meer inkelingen, aan de voorzijde al dan niet voorzien van één of meer vleugels. De fuik wordt vastgemaakt aan in de grond geslagen stokken (staken). Met deze fuik wordt zowel schubvis als aal gevangen. Ook wordt er vaak met de (grote) fuik op spiering gevestigd.

Hokfuij/kamer

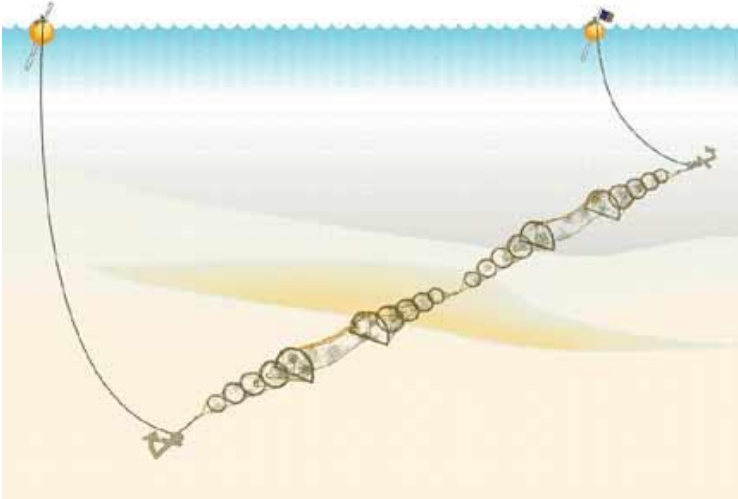
Een hokfuij of kamer is een samenstel van één of meer fuien of open kamer met keel, waarbij tussen de vleugels over enige afstand een net (schutwant) is aangebracht om de uitwijkkans van de vis te verminderen.

QuickTime™ en een
-decompressor
zijn vereist om deze afbeelding weer te geven.

Schietfuiken

Schietfuiken worden aan elkaar gekoppeld tot een lange rij en worden op die manier tijdens het varen uitgeschoten. De schietfuike heeft één vleugel, soms voorzien van een afdakje. Omdat ze niet vaststaan heeft de eerste en grootste hoepel een afgeplatte onderkant, zodat hij niet kantelt. Aan het begin en verder om de tien tot vijftien stuks, wordt de fuienrij verzwaard met een bos zware kettingschralmen. Zo blijven de fuiken op hun plaats. Aan het begin en eind wordt een joon – een soort dobber van 2 tot 3 meter met vlaggetje – uitgewooid, verbonden met een lijn aan de fuienrij.

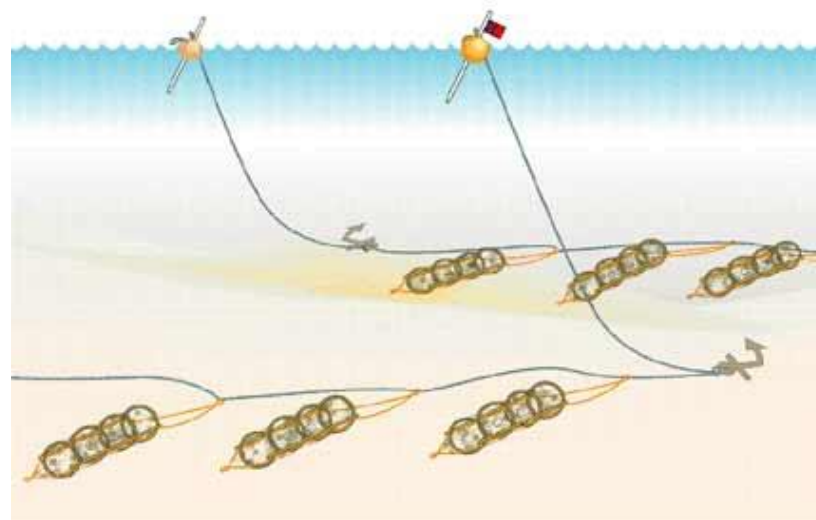

QuickTime™ en een
-decompressor
zijn vereist om deze afbeelding weer te geven.

Aalkub

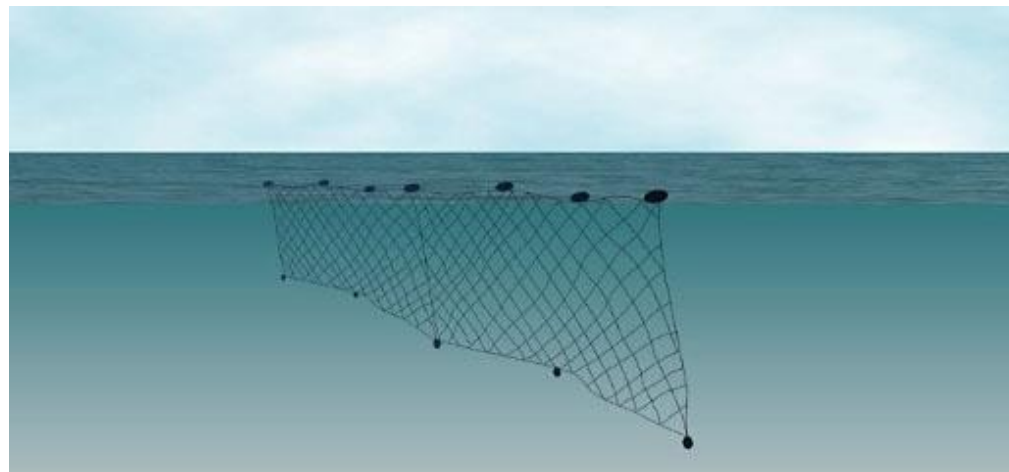
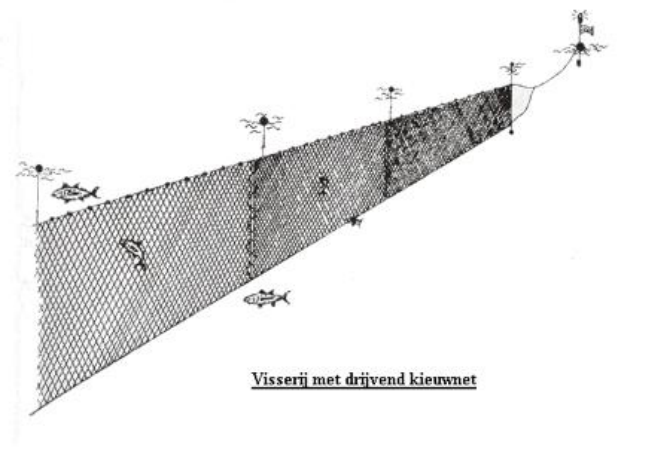
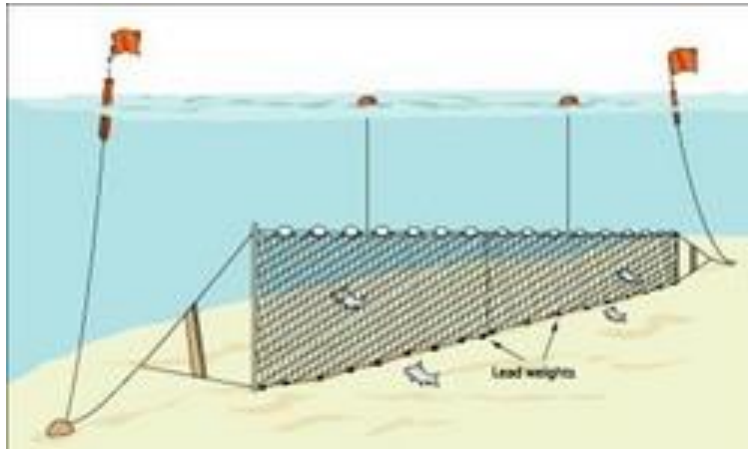
Een aalkub is een kleine fuik zonder vleugels of schutwant die wordt opgehouden door hoepels en 2 horizontaal geplaatste stokken, met minimaal twee inkelingen al dan niet voorzien van aas en die veelal in een serie van enkele tientallen op een af andere manier aan een lijn op de bodem worden verankerd.

Staan want visserij

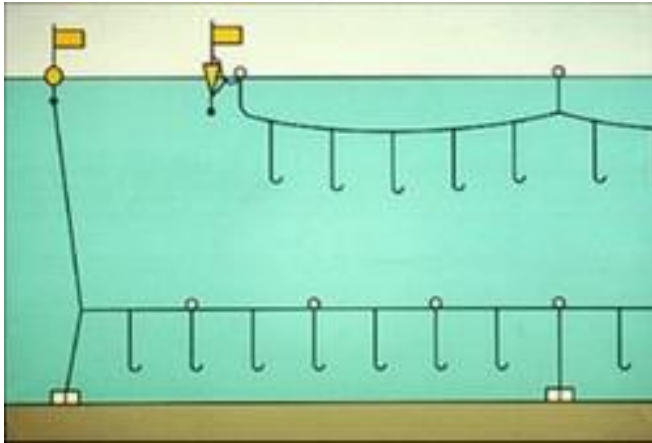
'Staan want visserij' is de samenvattende term voor alle vismethoden waarbij het net stil staat in het water. Men maakt gebruik van kieuw- en warnetten waarmee men op kabeljauw, zalm en grote platvis (tarbot, grote tong) vist. Ook de visserij met fuiken valt onder deze vorm van visserij

Een staan want is een vistuig bestaande uit een van drijvers voorziene bovenpees en een verzwaarde onderpees met daartussen één of meerwandig netwerk. Het staan want wordt tenminste aan beide zijden op enigerlei wijze op de bodem verankerd. Een staan want staat loodrecht op de bodem. Vaak toegepast rond wrakken, visserij met een sleepnet is daar niet mogelijk. Bij het droogvallen ligt het net plat op de bodem.

Hoekwant

Met de hoekwant wordt paling gevangen. Aan een lange lijn (de balk genoemd) zijn om de 4 à 5 meter snoeren van ongeveer 2 meter bevestigd, waaraan de haken zitten. Dit geheel heet de beug en bevindt zich op de bodem. Tijdens het uitvieren (schieten) van de lijn wordt elk haakje met de hand geaasd (vaak met spiering of wormen). 's Nachts wordt de beug weer ingehaald.

Warnet

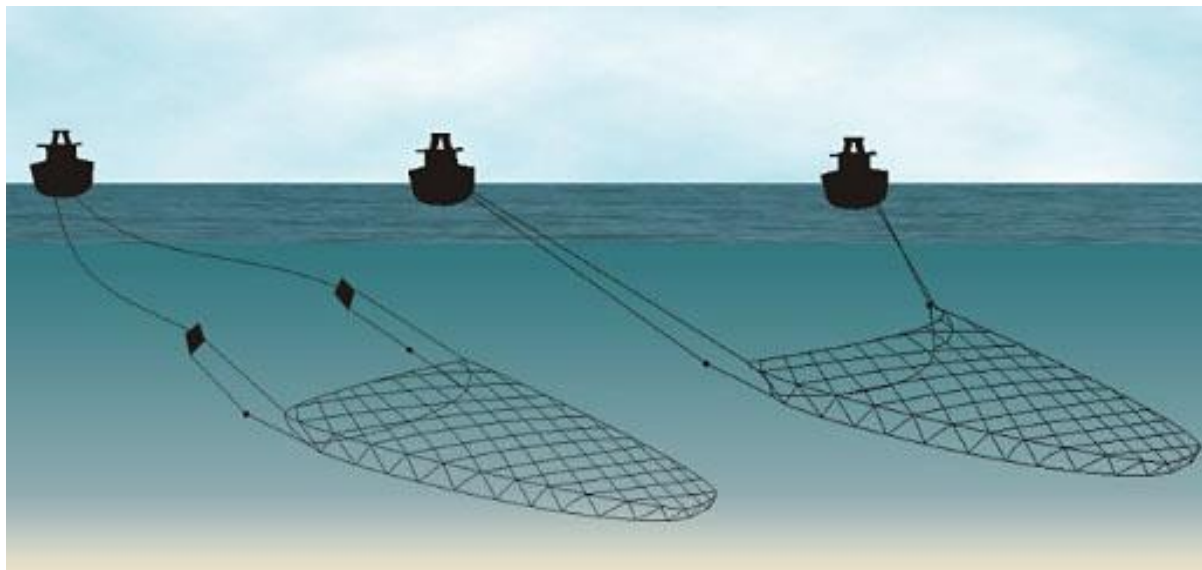
Warnetten bestaan uit meerdere lagen. Een of meerdere fijnmazige netten hangen voor een grootmazig net. De vis trekt het fijnmazige net door de grote mazen heen en raakt zo verstrikt. Deze netten worden met behulp van drijvers en verzwaarde lijn aan de onderzijde van het net (onderpees) staand in et water opgesteld. Warnetten zijn levensgevaarlijk voor duikers. Ze zijn moeilijk te zien en als je er in vast komt te zitten heb je een groot probleem.

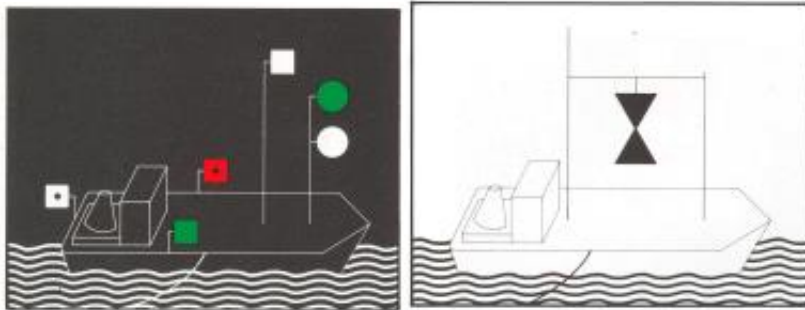
Sleepnet

Zwevende sleepnetten (pelagische trawls) worden gebruikt om vis te vangen die zich op verschillende diepten in de waterkolom kan bevinden. Het grote kuilvormige net kan op verschillende hoogten door het water worden gesleept. De opening wordt wijd gehouden door scheerborden (bij een enkel vissend schip), of door het met twee schepen door het water te trekken (spanvisserij). Pelagische trawls worden toegepast door de grote hektrawlers, die vissen op soorten als haring, makreel en wijting en door de industrievisserij die vissen op sprot, zandspiering en kever.

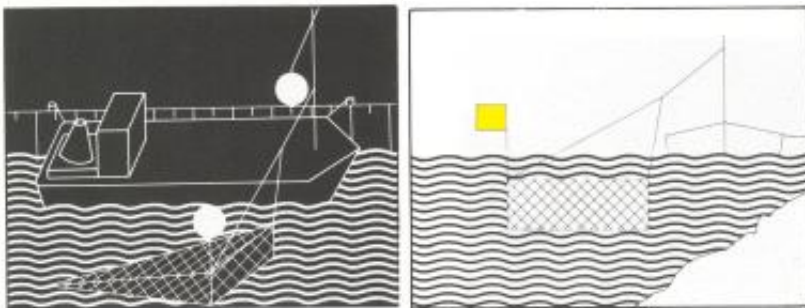

Zegen

De zegen is een vistuig dat bestaat uit een bovenlijn (bovenpees) met drijvers en een, bijvoorbeeld met stenen, verzwaarde onderpees, waartussen een netwerk is gespannen, al dan niet van een inkeeling voorziene uitstulping of zak. De zegen mag maximaal aan één zijde op enigerlei wijze aan de bodem worden verankerd. De zegen wordt altijd, al dan niet met een vaartuig, rondgetrokken door het water, zodat er altijd iemand actief aanwezig is bij en met het vistuig. De zegen wordt gebruikt voor het wegvangen van (grote hoeveelheden) schubvis en voor het uitvoeren van visstandbemonsteringen.

Artikel 3.37: Vissersschip.

Artikel 3.24 Stilliggend visserschip met netten of uitleggers.

